ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

VÍTĚZSLAV HÁLEK:

NÁŠ ZPĚV.

Zem Čechů velký krásný hvozd,
jenž zpěvem mocné zvučí,
že srdce mile okřívá
a srdcem být se učí.

A venku tam ať jakkoliv
se na nás chtějí dívat:
tu přednost máme před světem —
my dovedeme zpívat.

My máme pěvců knížata
a zpěvu statné řeky,
nám šumí háje písněmi
a zpívají nám řeky.

Nás matky kojí písněmi,
hoch zpívat učí děvu,
my máme po všech končinách
své apoštoly zpěvu.

Protož nech jiný dobývá
blesku a hromu řevem:
my též umíme královat
leč vítězíme zpěvem.

* * *

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTÍŽENÉ KRAJANY:

Odvedeno Č. N. S. celkem $69.25

Paní Rozalie Průchová, Detroit, Mich. ..... $ 1.00
Paní Josefa Jelínková, Rice Lake, Wis. ..... —.25
Pan Jan Daniel, Burlington Colorado ..... —.50

Celkem na novo ..... $ 1.75

* * *

NÁŠ ZPĚV.

Kéž by byl zpěv Čechů tak mocným, tak vřelým, by dovedl rozehřáti ledovou kůru, jež dosud kryje srdce některých krajanů a činí je lhostejnými vůči svému národu, vůči sobě samým a to právě teď, kdy matička Čechie se nalézá v tak kritickém postavení, kde je třeba, by její synové a dcery přispěli jí ku pomoci a snažili se všemožně odstraniti pouta, jež po tolika letech ji byla svírala. Právě teď nadešla vhodná doba k rozhodnému činu a je třeba jednat rychle a neodkladně.

Členové Česko-Národního Sdružení ve schůzi odbývané dne 1. září zde v Omaze, se usnesli vyzvati krajany zde v místě, by každý odevzdal dárek vánoční v ceně alespoň jeden dollar ku osvobození českého národa. A toto vyzvání by mělo též platiti v celém Soustátí, pro všechny, v jichž žilách dosud proudí krev českých rodičů.

Český zpěv vzpružoval předky naše v boji, v zármutku, dodával síly a povzbuzoval ku další vytrvalosti, ulehčoval a oblažoval.

Kéž by teď jeho zvuky zavadily o strunky v srdcích našich zámořských krajanů a vykouzlily z nich soulad a harmonii ku společné a závažné práci, jíž je tak velká potřeba!

* * *

Strejka, Topeka, Kans. — Ctěná pořadatelko "Ženské Hlídky"! — Myslím, že neúplnosti posledního dopisu mohl bych dávati pojem, že viním jen rodiče dítek, neb dívky samé z milování peněz a ty nejhorší viníky mužského pohlaví, kteří pro peníze duše loví a prodávají, opomíjím mlčením. A když již se před nimi mají rodiče i dívky samé varovati, kde jinde je pro to tak vhodné místo, jako v 'Ženské Hlídce'! Bílé otrokářství jest tak strašlivé zlo v Americe a tolik tisíc obětí stále vyžaduje, že rodiče dívek měli by věčně bdělé býti před ním na pozoru! Válka může býti hrozná věc, ale většina lidí může býti svedena doměnim, že bojují za spravedlivou věc. Ale bílé otrokářství jest bídáctví, v němž běloch klesl pod úroveň toho nejčernějšího divocha v Africe. Osud ženy takovým divochem zajaté je štěstím proti tomu, co čeká bílou otrokyni ve dvacátém století v této "nejpokročilejší" zemi na světě! Když takové věci mezi bělochy bují, nebylo by divu, kdyby temná plemena se zvedla válkou proti bělochům ve prospěch civilizace! A temná plemena jsou obeznámena s tím, co se mezi bělochy děje a Turek se nemusí nijak před Evropanem neb Američanem zardívat. Já tím nepotupuji nic z toho, co máme krásného a vznešeného. V tom můžeme se těšit a přát si, aby tak měl celý svět. Ale vedle tomu bídáctví vzácného druhu vedle toho krásného a šlechetného tu jen, jen bují. — Tak před nedávnem celý New York se zhrozil z odhalení, která přišla na jevo při vyslýchání tak zvaného "trustu" bílého otrokářství. Jakýsi Joža Botkin, Polák z Haliče, (když už Polák, tedy aspoň díky, že ne Čech), jenž již bydlil v New Yorku dvacet sedm roků, dával též svědectví při tom výslechu. Nazýval se po německu "Zuschiker" — Šikovatel dívek. — prodal byl prý mnoho tisíc dívek do vykřičených domů s výtěžkem deseti procent! Zaměstnával jisté mladíky, aby si dělali známosti s dívkami na veřejných školách — dívkami v stáří mezi patnáctým a sedmnáctým rokem. Začali navštěvováním "Movies" (divadla s pohyblivými obrazy) — "The Devil's Movie" na vybranou a s Coney Island, známým pro svůj noční život. Vše obyčejně skončilo v poslání dívky — v jejich hantýrce "bednicky doutníků" — do nějakého bordelu ve vzdáleném městě. Sháněli-li se po ní rodiče, tu řeklo se jim, že "eloped", ufoukla s milencem. Joža Botkin dostal svůj "komišn" deset procent a dívka dostala "komišn" — zmařený život a modřiny. Kdosi tam při příležitosti v úřadovně obvodního zástupce oslovil Botkina: "Člověče, pro samo nebe, což tě nenapadlo, že se dopouštíš velikého zla?" — "Zla?!" odsekl Botkin, "to s tím nemá co dělat; já vím, že jsem dělal peníze." — "Tedy peníze byly tvým bohem?" pokračoval kazatel. Tu Botkin vzplanul odvetou: "A jakého jiného boha ty znáš?" — Tu jsme zas u začátku; Kořen zajisté všeho zlého jest — milování peněz! Pak prý nestává v světě takové věci, jako je hřích! — Než jedno naučení rodičům přišlo na jevo při výslechu tom. Oni pekelní ďáblové v tělech lidských byli vždy opatrni ohledně dívky, než na ni síť svou roztáhli; byla-li z pečlivě vychované rodiny, bdělých rodičů. Obyčejně ji nechali na pokoji. Pakli ale to byla dívka rodičů nedbalých, kteří nechávali dětem po vůli, poznamenali si dívku takovou jako svou oběť a nalíčili na ni tenata svá. Tak do té sítě nepřišly dívky spořádanějších a lépe situovaných rodin amerických, ale ponejvíce dívky rodičů přistěhovaleckých. A Bůh sám ví, kolik dívek mezi nimi bylo českých. Dotyčné matky pro bol by je ani nevyzradily!) Vidíme, že s věcí nemůže co dělat pouhý osud, ale velkou úlohu tu hrála výchova. Jest mi známo ze zkušenosti, že mnoho našich krajanů v Americe propadá fatalismu — víře v osud a ochromuje to jejich všecky lepší snahy, jako by byly zahozenou prací. Znám dobré krajany, kteří tak silně propadli nauce o osudu, že vůbec ani žádným rolnickým zásadám nevěří. — "Je to osud," pravil jeden, "někdo si dá s polem práci a pečlivě je připraví a neuvede se mu. Jiný obdělá pole nedbale, všelijak a stane se, že má dobrou úrodu. Samo sebou se rozumí, že stejnými skly hleděl i na výchovu rodiny. Ale oni lovci lidských duší nevěřili ve fatalism. Byli chytřejší! Slova "Svoboda" a "Osud" jsou protichůdná. Vládne-li první, nemůže vládnout druhé. Vládne-li druhé, pak první je pouhým snem — sebeklamem. Kde je svoboda, je jisté sebe určení. Kdo se ho vzdá, vzdá se svobody a propadá osudu. Svoboda vládne jen tam, kde člověk dovede osudu svým ovládat a držet, je na uzdě. Pustí-li je z uzdy, zavládne osud — jako by pustil řídící kolo automobilu aneb otěže koní. Dítkám se nemají svěřit koně ani automobil — až teprve tomu neb onomu porozumí a dovedou je ovládat. Syn člověka řekl: Široká je cesta a prostranná brána, vedoucí k zahynutí a mnozí v ni vcházejí. Úzká je cesta a těsná je brána, vedoucí k životu a málo jest nalézajících ji!

Ctěný pane! Přijměte vřelý dík za příspěvky do naší statě a buďte nás těšiti, když budete častěji přispívat. S pozdravem —

Pořadatelka.

A. Kulíková, Sio, Omaha. — Milí čtenáři "Ž. Hlídky"! Právě čtu; "Hrubá chatrč z neotesaných trámů, ve které se narodil A. Lincoln, a jež jest obklopena nyní se všech stran výstavnou memoriální budovou, byla zde dnes přijata jménem národa presidentem Wilsonem; chatrč a památní budova jsou darem Lincolnovy farmářské associace; (Lincolnova chatrč je vzdálena dvě míle od Hodgeville, Ky.) Štěstí, dar duševní, vyspělost, to vše se dostává údělem do vínku novorozeňat — však? . . . některým pouze i k tomu je třeba . . . se umět narodit; každý může v životě to dosáhnouti na vysoký stupeň, v každém oboru, tak jako dvéře žalářní se mohou zavírati za všemi stavy nevyjímaje lidí s universitním vzděláním atd. — snad dále to nejde v tom stupni, jenž vzdělání dnešní doby dovoluje dosáhnouti. Každý, kdo zná historii Spoj. Států Amerických, zde narozený i přistěhovalci, dovedou ocenit zásluhy presidenta A. Lincolna zrušením otrokářství. President A. Lincoln, mučedník, rozhodl se rád k osvobození otroků—černochů a vyhlásil válku občanskou; dovedl rozsoudit dobro od zla . . Genius stejně dotýká se čela aristokrata, učence, jako prostého člověka! . . . Pres. Wilson nazývá osvoboditele otroků stělesněním demokracie a vyzývá občany k jeho následování. Kdo vlastně dal pohnutku k té velké válce? . . . Byla to žena! Mrs. Henrieth Beecher Stowe-ová, spisovatelka, americká dcera evangelického pastora Dr. Beecher. Osud si divně zahraje s námi a tak se i stalo se ženou, jež měla vyvolat občanskou válku . . . H. Beecher Stowe byla ve Floridě, když jí zemřel druhý dospělý syn; ne dostalo se jí mnoho soustrastných projevů, nic jí nedovedlo tak uklidniti, jako slova otrokyně: "Netruchlete Mrs. — měla jsem také děti — umřelo my jich kolik! Bůh je k sobě povolal; jsou v bezpečí, ale pět mi jich prodali . . . a nevím, kde bych je měla hledati; to je horší zlo!" Zvíře se brání, chceme-li mu mládě uzmouti. Čím více člověk myslící, cítící, člověk, jenž byl ku svému neštěstí stvořený černý a otrok . . . A tu zcela přirozené jemný cit ženy zvítězil, že dovolila si širší veřejnosti říci kousek "pravdy". — Vyšla kniha "Uncle Tom's Cabin" (Chatrč Strýce Toma), jež se dostala svým pravdivým líčením do všech vrstev společenstva; a tu není divu, že kruhy povolané rozhodly se v zájmu "lidskosti" zamírniti útrapy otroků a dáti jim svobodu. Mnozí občané Sp. St. Amer. položili v zájmu "humanity" život! . . . nevyjímaje nejvyšší osoby v státě zemřelého Abrahama Lincolna. Však co svět bude, zůstane v srdcích všech "Osvoboditelem" a spisovatelka, H. Beecher Stowe, cítící ženou s osudem trpících žen; již v životě se jí dostalo odměnou, když ji sám pres. A. Lincoln oslovil: "Vy jste ta malá paní, jež jste vyvolala občanskou válku? . . ." Dále vévodkyně Sutherlandská jí darovala v uznání náramek v podobě řetězu s nápisem: "Vzpomínka na řetěz, jenž bude brzy přerván!" — I francouzská spisovatelka George Sandová po přečtení knihy napsala "Čistý, pronikavý, hluboký duch, který zpytuje zákoutí lidské duše! Ona zosobňuje humanitu." — — — A já nepatrná k tomu si dovoluji připsati: "Nechte mluvit naše prosté matky! . . . — beřte jim děti . . . — co zapláče v srdci jejich, je nad zlato! — Srdce matky v bolesti nečiní rozdílu, ať je žena běloškou či černoškou . . .

Rosalie Průchová, Newport, Mich. — Laskavá poradatelko "Ženské Hlídky"! Nejdříve dovoluji si vás požádat za uveřejnění několika těchto řádků. Delší dobu již připravovala jsem nějaký dopis napsat do mně tak milého časopisu, jako je ten náš 'Pokrok', který vždy se zálibou pozorně si přečtu. Při posledním čísle postřehla jsem, že mně dochází předplatné, proto přikládám nyní poštovní poukázku, znějící na obnos $2.50 a sice $1.50 jako předplatné na "Pokrok" a zbývající $1.00 do sbírky v "Ž. H." za neodvislost Čech. — Oh, jaký to luzný sen — kéž by nadešel ten den, jehož východ zdravil by Čechy — osvobozené! Zdaž bychom, my české ženy, nad tím nezaplesaly radostí, zdaž by se nám neudála každá hřívna malou, a že jsme přece nadarmo nestřádaly desáček k desáčku a dollárky k dollárkům, abychom tak přispěly na uchování té drahé naší české vlasti! — Milé čtenářky, dovolím si vám též sděliti, jak asi zde ve východním Michiganu hospodaříme. — Sena příkladně byla zde tuze pěkná a také dobře se sklidila. Nyní máme již druhou senoseč odbytou a dobře usušenou, tak že na seno ani nekáplo, což je to nejhlavnější, neboť nemusí se tolik obracet a tím lupénky zůstanou pěkně zelené a tolik se neodrtí. — Vojtěška je totiž mnohem háklivější nežli jetel nebo timotha. Zdejší rolníci ponejvíce pěstují vojtěšku a proto každý je zvláště spokojen, když jí dobře usuší. — Ty zlaté pšenice letos se nám též dobře uvedly a nynější pšenice vysoká cena se ovšem nám farmerům znamenitě zamlouvá, zvláště těm, kteří jí více jak tisíc bušlů namlátí. Ovsy též utěšeně se uvedly, jakož i ranné kukuřice jsou v dobrém stavu, což neplépe dá se posouditi podle dozrávajícího klasu; kdež to pozdní kukuřice jsou poněkud špatnější, nicméně nepřijde-li záhy mráz, tu i ty se ještě mohou zlepšit. V minulém týdnu dostali jsme zde několik vydatných dešťů, tak že naši příčinliví zemědělci pilně mohou úrodná svá pole pro ozimní pšenice vzdělávati. Píšu o samé pšenici, ježto jsem zde ještě žito skoro nespatřila. — Též vám sděluji, že mám v úmyslu přestěhovati se k dcerám do Detroit, nikoliv ale nadobro, neboť do Newport budeme často dojíždět v automobilu, takže nám dlouhá cesta nevezme — nanejvýše tak hodinu. Milovaný můj syn zajisté nás vždycky s otevřenou náručí přijme. Pakli cestou něco zajímavého uvidím, tu nenechám si to pro sebe, nýbrž všecko sdělím s vámi, ctěné čtenářky, jež vás prozatím srdečně zdravím!

Milá přítelkyně! Díky za zásilku, jakož i za příspěvek pro naše zámořské krajany. Kéž by bylo více krajanů a krajanek mezi námi, by chápali důležitosti této akce pro nás Čechy a jednali rozhodně a neodkladně, dokud jest doba k tomu vhodná. Přeji vám štěstí a zároveň v tom novém vašem domově a budu se těšiti na častou vaši návštěvu Hlídky! — Srdečně vás zdraví — Poradatelka.

Josefa Jelínková, Rice Lake, Wis. — Ctěná paní poradatelko, přijměte od nás srdečný pozdrav a zároveň vás žádám za laskavé prominutí, že jsme se s předplatným poněkud opozdili; však něco podobného nedá se omlouvat a nejlépe zkrátka říci, že to stálé odkládání vůbec za nic nestojí, neboť co se má vykonat dnes, tak to až na zítra neodkládat. — Jak říkají, nelitoval ten, jenž si koláč nechal na druhý den, nýbrž onen, který si práci nechal. Je to tak trapení pro toho, jemuž to psaní tak za těžké přichází a jenž by takhle nejraději pouze četl, by zvěděl jak se kde komu vede; též ráda čtu vypravování od dětí. — My oba jsme rozeni zde v Americe, pres tu ale velmi rádi něčeho se dovíme o staré vlasti, se kterou a museli naši dobří rodiče tak lítostně rozloučit a sice již před 59 léty, kdy tehdy přijeli do Kewaunee, Wis., samých to lesů, jimiž jen místy vinuly se uzounké pěšinky, po kterých byli nuceni přinášeti na zádech potraviny ze vzdálenosti osmi mil. — Tehdy bylo všecko drahé a také peněz nebylo. Aby se tak nyní mohli podívat na ten svět, jak se tu všecko změnilo, kdy pro některé nejsou již ani koně s kočáry dobré. Než darmo na to vše vzpomínat, neboť ruka se chvěje a slzy derou se do očí. Ovšem za dnešní doby ještě mnozí lidé živoří a jsou k politování. Mnohdy si pomyslím, kdyby tak někdo byl tolik mocným a ubral těm millionárům trochu toho bohatství a rozdal je mezi lid chudý. Však to jsou zajisté marné myšlénky. — Když jsem zasedala ku psaní těchto řádků, tu měla jsem v úmyslu, že napíši pouze několik řádků — že poděkuju všem ct. dopisovatelkám, jakož pp. dopisovatelům, aby zvěděli, že je jich dopisy jsou všeobecně čteny a vysoce vítané i od takových čtenářů, kteří sami nepíší. Jelikož nyní již počnou se večery prodlužovat, tedy, ctěné dámy, jen hodně dopisujte, když to tak pěkně umíte a která z vás snad ještě nikdy nepsala, zkuste to! Paní poradatelka dovede tak milo a přívětivě pochválit a dodat odvahy, tak že nabudete chuti k dalšímu dopisování. V přítomné době máme počasí dosti pěkné, tak že každý nějakou prací se zabývá — jedni budují stavení, jinde opět maštale a různé budovy. Obilí lze ještě zde tu a tam na poli spatřiti. Votavy se sekají a lze říci, že se pěkně uvedly; sena bylo též dosti. Však obilí jaksi málo sypalo a také kukuřice a brambory jsou místy špatné. Mlátičky na všech stranách začínají rachotit a tak má každý pilno a kdo nemá své, zase pomáhá jiným a není tudíž divu, že ani čápi nezaháli a roz, naší pomocníky a tu ovšem ani babičky nemají oddechu; což ani mě 6. srpna neminulo, když totiž u dcery dostali dceruška, tak že jsem musela nechat všeho a jít se pobavit s vnoučátkem. Tou tchyní není přece tak zlé být a jedině, čeho třeba, jest, aby byla hodná, neboť každý hodný jest i dobrý.

Milá přítelkyně! Přijměte vřelý dík za zásilku a současně i za příspěvek pro trpící krajany. Též i já se těším, že až bude trochu po té pilné práci, že se milé naše hospodyňky budou častěji scházeti v kroužku dopisovatelek, a zároveň se těším na vaši častou návštěvu "Hlídky". Srdečně vás zdraví,

Pořadatelka.

Františka Svobodová, Missoula, Mont. — Ctěná paní pořadatelko a milé družky! Chvátám, bych vám opět něco sdělila. Tak máme zase po volbě, při níž byla slč. Jeannette Rankinova, kandidátkou na republ. lístku do kongresu, jež dostala téměř o 10,000 hlasů více nežli její soupeř. Slečna Rankinova jest 29 r. stará a jest to prvá žena, jež se nechází o zvolení do kongresu. — Též vám musím sdělit, že jsem byla v divadle pohyblivými obrázky. Děj se odehrával kdesi na Slovaci. Byla to jakási oslava, při níž též tančili národní tance, jakož i strašáka "Sla Nanynka do zeli" atd. Nejlepší podívaná byla na ty národní jejich kroje se širokými rukávy a mládenci měli klobouky ozdobené péry. Byla jsem tam přes dvě představení, neboť se mi to velice líbilo. — Burton Holmes, Američan, jezdí do Čechách a béře obrázky. Na druhý týden bude zase něco o Tyrolech. Viděla jsem též Karlovy Vary. Před týdnem byly ukazovány obrázky z Prahy. O tom ale jsem nevěděla, jinak ale byla bych Prahu ráda viděla. Jinak chodím do tohoto divadla každé pondělí. Zda-li pak máte na východě také Charley Chaplina? Kdo se rád anebo potřebuje jak náležitě zasmát, udělá dobře, když se na něho půjde podívat. — Nyní ale musím obrátit. — Jak pak, milé družky, hodně nakládáte ovoce? Žádná ničeho o tom neříkáte! Já skutečně nevím, jak to bude, neboť vše jest příliš drahé. Vejce jsou zde již 40c tucet; máslo též 40c lb. Broskve, $1.00 bedna. Mouka, 50-lb. pytlík, $2.25. Cukr je též velmi drahý a tak se lidé budou muset značně uskrovnit. Dnes prší a zítra Dělnický svátek, na který též ráda pršívá. Po několik dnů měli jsme zde velké parno.

Ctěná přítelkyně! Přijměte vřelý dík za dopis a za zprávy. Co se týče slečny Masarykové, tu o jejím propuštění z vězení jsme přinesli onu zprávu již před čtrnácti dny. — Též mne těší, že máte v Montaně tak schopnou ženu, a též doufám, bude-li zvolená, že bude v úřadě onom chloubou žen všech a dodělá se morálního úspěchu. Srdečně vás zdraví a těší se na pokračování —

Pořadatelka.

Terezie Jílková, Omaha, Nebr. Ctěná redakce! Prosím, račte upozornit mé krajany na tyto mé řádky, třeba i v "Ženské Hlídce"! — Proč nezastaví vláda prodej známek do Evropy! Vždyť přece pošty neručí zde za doručení, to jest příčinou, že nepřijmou zásilky, ni peníze, poněvadž neručí za dosažení cíle, ale přijímají velké peníze za známky. Ačkoliv vláda dobře o tom ví, kolik tisíců utrží za pošt. známky do Evropy, také o tom a neručí za pravidelné jich doručení. Proč nezastaví prodej známek těch?! Proč je lid klamán a okrádán o těžce vydělaný peníz! Pomoc! Proto, že žádný z vystěhovalců se u státu ještě neohlásil a nedovolával práva a poněvadž také moc svých zástupců mezi sebou nenajdeme, kteří by se u vlády takových věcí zastali, zvláště nás Čechů. — Německé časopisy stále píší, kterak najíti jistou cestu dopisní do Evropy. A z těch příčin obchody, jež všechny ostrovy a přístavy se všech čtyř dílů světa vyčíhaly všechny neutrální parníky, až teď se právě nacházejí na cestě do Dánska do Hopenhagen, totiž ten směr prý je nejjistější a tudíž ohlašují hrdě, že našly prý ony pravé neutrální parníky, na kterých vše je zaručeno. Ale já to již na nich 9 měsíců zkouším, ale ve staré vlasti dosud ničeho se o mne nedozvěděli a já o nich již 14 měsíců. Tak se zde jen peníze vyhazují zadarmo Spoj. Státům a nikomu nenapadlo, by se té věci ujal, až jsme kdesi o tom mluvili a bývalý kandidát za guvernéra schválil můj náhled okamžitě. Uvědomil o tom senátora Hitchcocka ve Washingtonu. Tak doufejme aspoň, že lid bude v brzku uvědoměn, aneb dána mu výstraha za jistější doručení pošty.

Milá slečno! Tento časopis své čtenáře již hned na počátku nynější světové války uvědomil, že za dodání dopisů naše vláda nemůže ručiti, ale že se vynasnaží všemožně je dodati do některého evropského přístavu, a zodpovědnost další pak bude na tamnějších vládách. Co se týče prodeje poštovních známek naší vládou, je, že jsou všecky stejné, ať již jsou dané na dopis zde, aneb pro jiné země. Na příklad můžete dáti na dopis do staré vlasti buď 5-centovou známku, aneb pět centových známek. Sama uznáte, že ten, kdo vám je prodává, nebude se vás tázat, co s nimi budete dělat. Je-li kde pošta řízena systematicky, je to v této zemi. Slečno; odsuzovat vládu bez podstaty, není správné.

(Pokračování na str. 8.)

Modní svět.

1556—Middy bluza pro slečny a útlé ženy. — Střih ve 4 velikostech: Na 14, 16, 18 a 20 roků. — Velkost na 16 roků vyžaduje 2⅝ yardu 44palcové látky.

1840 — Oblek pro chlapce. — Střih ve 4 velkostech: Na 4, 5, 6 a 8 roků. — Vyžaduje 3 yardy 44palcové látky na velkost 5 let.

1629 — Oblíbená "Twenty Minut" zástěra. — Střih ve 3 velkostech: Malá, prostřední a velká. Prostřední velkost vyžaduje 5½ yardu 27palcové látky.

1838—Spojený corset cover se spodní sukní pro dámy. — Střih v 7 velkostech: 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44 palce míry přes prsa. Jest zapotřebí 3⅞ yardu 36palcové látky na velkost 36 palců.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorků-střihů neopomenuli udati mimo naznačené číslo mustru, ještě míru aneb

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek-střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

ASK FOR AND GET
SKINNER'S
THE HIGHEST QUALITY
SPAGHETTI
36 PAGE RECIPE BOOK FREE
SKINNER MFG. CO., OMAHA, U.S.A.
LARGEST MACARONI FACTORY IN AMERICA